

بسم الله الرحمن الرحيم

الحمد لله رب العالمين والصلوة والسلام على اشرف الانبياء والمرسلين حبيبنا وحبیب اله العالمين الذي سمي في السماء باحمد وفي الارضين بابي القاسم محمد (صلى الله عليه وآله وسلم) و على اهل بيته الطاهرين و لعنت الله على اعدائهم اجمعين من الآن الى يوم لقاء رب العالمين. اما بعد عبادالله اوصيكم ونفسي بتقوى الله و اتباع امره و نهى.

خودم و شما نماز گزاران عزيز را به تقوى الهى دعوت مى كنم.

سبب دوّم سعادت اين است كه انسان حسنات گذشته خود را فراموش كند. « و نسيان الحسنات الماضيه » چون :

اولاً حسنات ما معلوم نيست كه به چه سرنوشتى مبتلاست . آيا قبول است يا نه ؟ چون هر حسنه اى كه انجام مى گيرد شدايط صحت و شرايط قبول دارد. اگر شرايط صحت رعايت شود ولى شرايط قبول رعايت نشود اين عمل نهايت اثرش اين است كه دفع عذاب مى كند و هيچ پاداشى ندارد.

ثانياً بفرض هم قبول باشد آيا حق مطلب اداء شده است يا نه و توانسته ايم بنده شايسته باشيم ؟ ممكن است بنده اى اعمالش مورد پذيرش حق قرار گيرد ولى اين عمل مقبول ، حق عبوديت را جبران نمى كند . مضافاً بر اين كه عالم آخرت بسيار وحشتان است كه اين عملها بدون رحمت الهى نمى توا نند انسان را نجات دهند . پيامبر اسلام (ص) مى فرمايد : « يا ابا ذرّ، لو أنّ رجلاً كان له مثلُ عملِ سبعينَ نبياً لاخْتَفَرَهُ وَ حَشَى أَنْ لَا يَنْجُوَ مِنْ شَرِّ يَوْمِ الْقِيَامَةِ. »^۱

باز آن حضرت فرمودند : « يا ابا ذرّ، إنّ الرجلَ ليعْمَلُ الحَسَنَةَ فيَتَكِلُ عَلَيْهَا، وَ يَعْمَلُ الْمُحَقَّرَاتِ فيَأْتِي اللّٰهَ (عَزَّ وَ جَلَّ) وَ هُوَ مِنَ الْأَشْفِيَاءِ، وَ إنّ الرجلَ ليعْمَلُ السَّيِّئَةَ فيَفُرِّقُ مِنْهَا فيَأْتِي اللّٰهَ (عَزَّ وَ جَلَّ) آمناً يَوْمَ الْقِيَامَةِ. »^۲

ثالثاً ما هر چه كرديم با توفيق الهى انجام داده ايم . بندگى را اين اين جسم انجام داديم كه اهدائى خداست . حياتمان ، وجودمان و تمام توانمان از آن خداست.

رابعاً هر چه كرديم براى خودمان انجام داده ايم . آيا كسى كه براى خود كار مى كند از ديگرى مز د مى طلبد . اين از رحمت واسعه خداست كه مى گويد براى خودت كاركن من برايت بهشت مى دهم.

خدای متعال مكرر اين حقيقت را در قرآن متذكر شده است كه توجه داشته باشيد هر عملى انجام داده باشيد نتيجه اش براى خود شما برگشت خواهد كرد. « إِنْ أَحْسَنْتُمْ أَحْسَنْتُمْ لِأَنْفُسِكُمْ وَ إِنْ أَسَأْتُمْ فَلَهَا » و فرمود: « فَمَنْ يَعْمَلْ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ خَيْرًا يَرَهُ وَ مَنْ يَعْمَلْ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ شَرًّا يَرَهُ »

انسان كارگر خویش است ولى از باب رحمت الهى مزد را از وی مى گيرد. با امكانات الهى براى خود كار مى كند و مزدش را از خدا مى گيرد. با اين وصف چگونه مى تواند به كثرت حسناتش فخر بفروشد و عجب بورزد ؟

آيات قرآن مكرر تذكر داده كه بازتاب اعمال انسان بدون كم و كاست به خود او بر مى گردد . از جمله اين كه :

۱- اگر مى خواهيد خداوند شما را ببخشد، شما نيز ديگران را ببخشيد « وَ لِيُغْفِرُوا وَلِيُغْفَرُوا أَلَا تُحِبُّونَ أَنْ يَغْفِرَ اللّٰهُ لَكُمْ »^۳ يعنى آنها بايد عفو كنند و چشم بپوشند آيا دوست نمى داريد خداوند شما را ببخشد؟

حضرت على عليه السلام فرمود: « إِزْحَمْ تُرْحَمْ » رحم كن تا به تو رحم شود.

۲- اگر مى خواهيد به يتيمان شما رحم كنند، به يتيمان ديگران رحم كنيد « وَ لِيُخْشَ الَّذِينَ لَوْ تَرَكَوْا مِنْ خَلْفِهِمْ ذُرِّيَةً ضِعَافًا خَافُوا عَلَيْهِمْ فَلْيَتَّقُوا اللّٰهَ »^۴ يعنى كسانى كه اگر فرزندان ناتوانى را از خود به يادگار بگذارند و از آينده آنان مى ترسند، بايد (از ستم به يتيمان مردم) بترسند.

^۱ . الأُمالي (للطوسي) ؛ النص ؛ ص ۵۳۰

^۲ . الأُمالي (للطوسي) ؛ النص ؛ ص ۵۳۰

^۳ - نور/ ۲۲

پیامبر اسلام (ص) فرمودند: « تَخَنَّنُوا عَلَى أَيْتَامِ النَّاسِ يُتَخَنَّ عَلَى أَيْتَامِكُمْ »^۵ یعنی به یتیمان مردم محبت کنید تا یتیمان شما مورد محبت واقع شوند.

۳- به دیگران جا بدهید تا خداوند به شما جا بدهد « إِذَا قِيلَ لَكُمْ تَفَسَّحُوا فِي الْمَجَالِسِ فَأْفَسَّحُوا يَفْسَحَ اللَّهُ لَكُمْ »^۶ یعنی هنگامی که به شما گفته می شود مجلسی را وسعت بخشید (و به تازه واردها جا بدهید)، وسعت بخشید؛ خداوند (بهشت را) برای شما وسعت می بخشد.

۴- به پیمان الهی وفا کنید تا خداوند نیز بر پیمان خویش وفا کند « أَوْفُوا بِعَهْدِكُمْ »^۷ یعنی به پیمانی که با من بسته اید وفا کنید تا من نیز به پیمان شما وفا کنم .

۵- خدا را یاری کنید اگر می خواهید خداوند شما را یاری کند « إِنْ تَنْصَرُوا لِلَّهِ يَنْصُرْكُمْ »^۸ یعنی اگر (آیین) خدا را یاری کنید، خداوند (نیز) شما را یاری خواهد کرد.

۶- کسانی که می خواهند دیگران را گمراه کنند، خود را گمراه ساخته اند « وَدَّتْ طَائِفَةٌ مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ لَوْ يُضِلُّوكُمْ وَمَا يُضِلُّونَ إِلَّا أَنْفُسَهُمْ »^۹ جمعی از اهل کتاب (از یهود) دوست داشتند (و آرزو می کردند) شما را گمراه کنند. آنها گمراه نمی کنند، مگر خودشان را

۷- منافقان فقط خود را فریب می دهند « يَخَادِعُونَ اللَّهَ وَالَّذِينَ آمَنُوا وَمَا يَخْدَعُونَ إِلَّا أَنْفُسَهُمْ »^{۱۰} یعنی (منافقان می خواهند) خدا و مؤمنان را فریب دهند؛ در حالی که جز خودشان را فریب نمی دهند.

۸- وقتی داخل خانه ای می شوید به خودتان سلام کنید « فَإِذَا دَخَلْتُمْ بُيُوتًا فَسَلِّمُوا عَلَى أَنْفُسِكُمْ »^{۱۱} یعنی و هنگامی که داخل خانه ای شدید بر خودتان سلام کنید."

همه ی این آیات می فرمایند هرچه کنی به خود کنی گرهمه نیک و بد کنی.

حالا با این وصف چگونه انسان می تواند با اعمال خیر خود که برای خودش انجام داده است خدای متعال یا دیگران را بدهکار حساب کند. به همین دلیل فراموش کردن حسنات انسان را از بسیاری از آفات مانند عجب ، ریا ، خوبینی ، فخر فروشی .. . نجات می دهد و اهل سعادت می کند.

خطبه دوّم

بسم الله الرحمن الرحيم

الحمد لله الذي لا يبلغ مدحته القائلون و لا يحصى نعمائه العادون و لا يؤدى حقه المجتهدون الذى لا يدركه بعد الهمم و لا يناله غوص الفطن ثم الصلاة و السلام على اشرف الانبياء و المرسلين الذى سمى فى السماء باحمد و فى الارضين بابى القاسم محمد

۴- نساء/ ۹

۵. الأمالى (للدوق) ؛ النص ؛ ص ۹۴

۶- مجادله/ ۱۱

۷- بقره/ ۴۰

۸- محمد/ ۷

۹- آل عمران/ ۶۹

۱۰- بقره/ ۹

۱۱- نور/ ۶۱

اللهم صل على علي أميرالمؤمنين وعلى فاطمه سيدة النساء العالمين وعلى الحسن والحسين سيدى شباب اهل الجنة وعلى بنى الحسين ومحمد بن علي وجعفر بن محمد وموسى بن جعفر وعلى بن موسى ومحمد بن علي وعلى بن محمد والحسن بن علي والحجه القايم المنتظر عجل الله تعالى فرجه و جعلنا من اعوانه و انصاره والمستشهادين بين يديه اسغفرالله لى و لكم من جميع الذنوب و الآثام و اتوب اليه

حضرت امير (ع) فرمودند: « قُلُوبُ الرِّعِيَّةِ خَزَائِنُ رَاعِيهَا فَمَا أودَعَهَا مِنْ عدلٍ أَوْ جورٍ وَجَدَهُ . » دلهاى مردم صندوقچه هاى حاكم است، پس آنچه از عدالت و يا ظلم در آنها بگذارد، همان را خواهد ديد .

حاكم از مردم آن چيزى را مشاهده خواهد كرد كه با حكومت خود در دلها آن را قرار داده است . حاكم دزد ، دزد پرور ، حاكم تنبل ، مردم تنبل ، حاكم لابلالى مردم لابلالى خواهد داشت .

و حضرت فرمودند : « الناسُ على دين ملوكهم »

براى اصلاح جامعه لازم است مسئولين خصوصا مسئولينى كه در مرعى و منظر مردم هستند و مردم از آنها الگو بردارى مى کنند ، اصلاح شوند .

جنگ اقتصادى

چيزى كه همه مى دانند و اعم از مسئولين و مردم به آن معترفند اين است كه آمريكا كه در عرصه هاى مختلف نبرد با ملت ايران شكست خورده است تمام توان خود را بر اين معطوف کرده است كه ملت و دولت ايران را از طريق فشار اقتصادى مجبور به تسليم سازد . ولى جاى تعجب است كه مى دانيم ولى مثل افراد غافل با آن برخورد مى كنيم .

آمريكا مى گويد ما از طريق اقتصاد به ايران فشار وارد مى كنيم و ايران نيز جز دو راه ندارد يا تسليم مى شود يا مقاومت مى كند .

اگر تسليم شد به ميذاكره مى آيد و ما در آن مذاكره تمام خواسته اى خود را بر ايران تحميل مى كنيم . مى گوييم صنايع موشكى خود را تعطيل كن ، فعاليت هاى هسته اى خود را براى هميشه تعطيل كن ، از فلسطين و حزب الله لبنان حمايت نكن ، سوريه و عراق را رها كن ، حقوق بشر را رعايت كن . با اين مذاكره ايران مسخ خواهد شد و انقلاب شكست خواهد خورد .

اگر تسليم نشد و مقاومت كرد ما از طريق تحريم فشارهاى اقتصادى را آنقدر تشديد خواهيم كرد كه مردم از حكومت ناراضى مى شوند و خود مردم بر عليه حكومت قيام مى كنند و آن وقت آنچه كه ما از ايارن مى خواستيم مردمشان مى خواهند باز ما پيروزيم .

آمريكا براى انجام اين پروژه شيطاني خويش مصمم است ، برنامه دارد ، از كاشناسان خود استفاده مى كند ، مسئولينش به اين كارشان ايمان دارند و جدى هم تعقيب مى كنند .

ولى جاى تاسف اين است كه اولاً مسئولين ما در مبارزه با آمريكا در اين جنگ اقتصادى متحد نيستند ، جدى نيستند ثانياً برنامه ندارند و حتى به كارشان ايمان ندارند .

اين تورم و گرانى ناشى از تحريم نيست بلكه بيش از اين كه تحريم در آن اثر كند يك بحث روانى است . چرا كه فروش نفت ، گاز ، پتروشيمي و ديگر محصولات صادراتى با قيمت هاى خوب در بازارهاى جهانى در حال انجام است . بخش اعظم ارز حاصل از صادرات هم به خزانه باز مى گردد و كشور از حيث ذخيره ارزى در شرايط مطلوبى بسر مى برد .

از سوى ديگر هيچ تحريم جديدى هم عليه كشور اعمال نشده است . طراحي ترامپ و آمريكايى ها براى اعمال تحريم هاى جديد از حدود ۵ ماه ديگر است . بنا بر اين التهابات و نوسانات اخير را همانگونه كه رئيس جمهور و اعضاى اقتصادى دولت اشاره کرده اند ، حاصل جنگ روانى و القايى دشمن بدانيم .

ملت و دولت بايد باور كنند كه ما در حال جنگ اقتصادى هستيم و اين جنگ اقتصادى لوازماتى دارد كه بايد به آن

متعهد بشويم .

از جمله آنها :

۱. داشتن تیم قوی اقتصادی

دولت در جنگ اقتصادی در خط مقدم است و باید تیم قوی اقتصادی داشته باشد که متاسفانه امروز شاهد آن هستیم که تیم اقتصادی دولت بسیار ضعیف است. باید دولت سریع به ترمیم این تیم اقدام کند.

۲. برخورد با مفسدان اقتصادی

دومین چیزی که لازم است برخورد جدی و قاطعانه و بدون ملاحظه با مفسدان اقتصادی است. آن نکته ای ریاست قوه قضائیه اعلام کردند که با مفسدان اقتصادی جدی برخورد خواهد شد و مجازاتشان اعدام است. اگر شرکتی ارزش ۴۲۰۰ تومانی از دولت گرفته و کالای وارد شده خود را بر مبنای ارزش ۸ هزار تومانی فروخته، یا شرکتی که ارزش دولتی دریافت کرده اما کالایی وارد نکرده، یا شرکتی که ارزش ۴۲۰۰ تومانی گرفته و کالا وارد کرده اما آن را در انبارهای خود احتکار کرده، یا شرکتی که با هک سایت وزارتخانه ای هزاران خودرو غیرقانونی وارد کرده و ده ها و صدها مورد دیگری که این روزها در رسانه ها به گوش می رسد، برخورد سریع و قاطعی صورت بگیرد، آن وقت دیگر کمتر شاهد سوداگری و اخلاص گری در عرصه اقتصاد کشور خواهیم بود. چین که از ۳۰ سال پیش برنامه توسعه اقتصادی خود را طراحی و به عرصه اجرا درآورد، در برخورد با اخلاص گران اقتصادی مماشات نکرد. سالانه بیش از ۸۰ هزار نفر در چین به عنوان مفسد اقتصادی و اخلاص گران در نظام اقتصادی این کشور اعدام می شوند.

۳. همدردی عملی دولتمردان با مردم

سومین اقدام این است که دولتمردان باید در فشار اقتصادی همراه مردم و در کنار مردم و با مردم باشند. اگر قرار است زندگی سخت بگذرد باید برای همه سخت بگذرد و اگر قرار است کمتر مصرف کنیم باید همه کمتر مصرف کنیم بلکه دولتمردان بیشتر از دیگران قناعت کنند.

مردم نمی توانند این را تحمل کنند که می بینند در تحریم واقع شده اند ولی تحریم به زندگی آنها اثر گذاشته است ولی مسئولین در تجملات غرق شده اند. فرزندان این مردم توان درس خواندن در دانشگاههای کشور ندارند ولی فرزندان مسئولین در آمریکا درس می خوانند یا ولگردی می کنند. وقتی می بینند ما از تهیه هزینه نان خالی عاجزیم ولی آنها حقوق نجومی می گیرند نمی توانند تحمل کنند.

باید مسئولین به مردم نشان دهند که سطح زندگی آنها هم متناسب با زندگی مردم پایین آمده است.

حضرت امیر در بخشی از نامه خود به عثمان بن حنیف می نویسد: «أَفْتَعُ مِنْ نَفْسِي بِأَنْ يُقَالَ هَذَا أَمِيرُ الْمُؤْمِنِينَ وَ لَا أُشَارُ لَهُمْ فِي مَكَارِهِ الدَّهْرِ أَوْ أَكُونَ أَسْوَأَ لَهُمْ فِي جُشُوبَةِ الْعَيْشِ فَمَا خُلِفْتُ لِيَشْعَلَنِي أَكْلُ الطَّيِّبَاتِ كَالْبَهِيمَةِ الْمَرْبُوطَةِ هَمُّهَا عَلْفُهَا»^{۱۲} آیا بدین بسنده کنم که مرا امیرمؤمنان گویند و در ناخوشایندهای روزگار شریک آنان نباشم؟ یا در سختی زندگی نمونه ای برایشان نشوم؟ مرا نیافریده اند تا خوردنی های گوارا سرگرم سازد، چون چارپای بسته که به علف پردازد.

۴. عملکرد فعالانه مجلس

نکته چهارم این است که باید مجلس و نمایندگان محترم در مبارزه با مشکلات اقتصادی جدی فعالیت داشته باشند هم برنامه های اقتصادی قوی به کشور ارائه دهند و هم بر نظارت خود بر فعالیتهای اقتصادی بیافزایند. در این جنگ اقتصادی مجلس که در راس امور است در صف اول مبارزه نبوده است و مجلسی که عصاره فضایل ملت است همگام با ملت نشده است. مرادم یک فرد از نماینده نیست بلکه مرادم مجلس است.

۵. همکاری بازاریبان و ممانعت از سوء استفاده ها

^{۱۲}. نهج البلاغه (للصبحی صالح)؛ ص ۴۱۸

از بازاریان و اصناف و کارگران و اقشار مختلف کشور درخواست می نمایم با هوشیاری خود اجازه ندهند، مطالبات بر حق و قانونی آنها توسط عده ای مزدور و اجیرشده به انحراف کشیده شود و با تحرکات ساختارشکنانه که اولین قربانی آن، برهم خوردن امنیت اقتصادی مردم خواهد بود با قاطعیت برخورد نمایند.